

tænker sig at klare Tingene. Det havde været langt mere interessant end at faa at vide, hvorledes en svensk Minister ser paa Forholdene i Sverige. Vi er sat til at lovgive om Forholdene i Danmark, og den ærede Ordfører kan derfor ikke faa den Fornøjelse at se en svensk Lovgiver være afgørende for, hvordan Lovgivningen efter vor Mening burde være i Danmark; jeg blander mig aldrig i, hvordan den bør være i Sverige, og jeg ved, at Branting heller ikke vil blande sig i, hvordan den bør være i Danmark. Det vilde, som sagt, være interessant snart at faa dette Spørgsmaal frem, og jeg har ogsaa Indtrykket af, at det maa være paa Trapperne, siden den ærede Ordfører af egen Drift begyndte at tale derom. Og saa antager jeg, det vil vise sig, at vi kan faa strøget meget mere end 25 pCt. af denne meningsløse Udgift; thi Krigen maa dog have lært de allerfleste Mennesker, hvilken Meningsløshed det er at opretholde denne Hverken-Fugl-eller-Fisk-Militarisme, som vi har i Danmark. Netop i disse Dage har en Oberst Lembcke ... (Afbrydelse: General!) General, ja, om Forladelse, jeg er ikke saa velbevandret i de højere Grader i Militæretaten (Afbrydelse), nej, det kan jeg forsikre, det er jeg desværre ikke, det vilde være en Forøgelse af min Viden, hvis jeg ogsaa var velbevandret der. Men altsaa, denne General Lembcke har netop i disse Dage taget Ordet for den Tanke, at hellere end noget saadant, der hverken er Fugl eller Fisk, som det, vi har, eller det, vi kan faa ved Gennemførelsen af Kirkeministerens med 25 pCt. reducerede Militærvæsen, hellere end dette maatte man tage det rene, klare, gode socialdemokratiske Standpunkt, som er Afrustning. Jeg kender adskillige Militærpersoner, som har sagt ganske det samme og ment det samme. Der er ingen Tvivl om, at fremfor denne Leven paa det usikre, som det alligevel vil være, hvis man faar en ny Militærordning gennem-pisket, som dog kun kan holde nogle faa Aar, fremfor dette usikre foretrækker alle forstandige, ogsaa i Militæretaten, at faa et godt og klart og rent Standpunkt gennemført og dermed faa en Ende paa alt dette Vrøvl om 17 Mill. Kr. mer eller mindre i den ene eller den anden Anledning.

Imidlertid, jeg nærer efter de Taler, der er holdt, nogen Frygt for, at vi skal trække videre med et Militærvæsen, trods General Lembckes fornuftige Ord. Men hvis vi skal det, maa jeg maaske i al Beskedenhed tillade mig en Henstilling til Forsvarsministeren: Kunde man saa ikke finde

nogle andre Steder end min Valgkreds at have Skydebaner i? for det er i høj Grad generende, maa jeg sige, at mine Vælgere bliver skudt, og at ikke blot de voksne, myndige Vælgere skydes, men at man ogsaa er begyndt at skyde Børnene, den kommende Slægt, som jeg skal grunde mit Haab paa i Fremtiden. Ja, Ulykkerne er jo overstaet, saa man tør vel udtale sig i saadanne lidt spøgefulde Vendinger, men ellers er dette Skyderi alvorligt nok, og det er ganske uforsvarligt, forekommer det mig, at man vedblivende holder Skarpskydningsøvelser herinde i en tætbeholdt By, ude paa Amager, hvor en mægtig Bebyggelse i den senere Tid er skudt op, hvor det ikke kan undgaas, at Børn færdes, og hvor ogsaa voksne maa færdes i lovligt Ærinde saaledes som den Fisker, der fik et Projektil i Maven. Skal vi slæbe videre med Militærvæsenet, og skal der holdes Skarpskydningsøvelser, saa indret dog en Skydebaneovre paa den jyske Hede!

Saa kunde man passende tage Krudttaarnene med derover. Dér vil de gøre mindre Skade, hvis en Eksplosion skulde indtræffe, end naar de ligger paa Amager i min og det ærede Medlem Hr. Chr. Hansens Valgkreds. Det er dog for galt, at vi skal gaa i Fare for, at vore Kredse en Dag ødelægges fuldstændigt, fordi der ligger disse mægtige Beholdninger af Ammunition. Jeg ser af Statsregnskabet, at Ammunitionsbeholdningen opgøres til 771½ Mill. Kr. For 771½ Mill. Kr. Sortkrudt, røgfrit Krudt, Granater og Patroner ligger der altsaa pakket op, for en væsentlig Del ude omkring paa Amager. Var der ikke Mulighed for at henvende sig til en eller anden driftig Forretningsmand og afstaa hele Lageret til ham; selv om der skulde blive lidt Tab paa det, var det dog en Fordel, for saa blev man dog fri for den Fare, som disse Lagre bestandig er.

Maa jeg efter at have beskæftiget mig med Skyderiet paa Amager spørge den højtærede Krigsminister, hvorledes det gaar med Fæstningens Nedlæggelse. I Loven derom af 17. Marts 1920 hedder det, at Fæstningen nedlægges og de dertil hørende Anlæg desarmeres. Jeg har betragtet denne Desarmering lidt, og det forekommer mig, at det er en ganske mærkelig Maade, man desarmerer Fæstningen paa. Man har rundt om paa de forskellige Anlæg som Regel kun fjernet, hvad der kan løsnes ved Afskruning; man har ikke foretaget den Fjernelse, som skal foregaa ved Sprængning eller ved Hjælp af Autogen-